

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
УСЦГ 1472/06
04.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења ВП аа (чији је правни следбеник ВП вв), Уп-2 број 119-2/2005 од 10.08.2005. године, у предмету увећања плате по основу заступања, у нејавној седници већа одржаној дана 04.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења ВП гг, Уп-1 бр. 281-6/04 од 04.04.2005. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање права на накнаду по основу фактичког заступа потчињеног референта у реферату техничке службе, док се налазио на боловању у период од 09.09.2004. године до 11.11.2004. године, из разлога наведених у образложењу решења.

Тужилац је Суду Србије и Црне Горе поднео тужбу у којој је навео да је по наређењу претпостављеног старешине поред своје редовне дужности радио и послове упражњеног формацијског места, па сматра да му припада накнада у висини 20% од основне плате формацијског места на коме је вршио заступање. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу ВП вв као правни следбеник тужене ВП аа навео је да је оспорено решење на закону засновано и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије, који је 21.12.2006. године преузео нерешене предмете Суда СЦГ на основу одредбе члана 4. став 1. Уредбе о положају појединих институција бивше Србије и Црне Горе и Служби Савета министара („Службени гласник РС“, бр. 49/06 и 63/06), нашао је:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења тужилац поред своје редовне дужности није вршио заступање обављањем свих послова упражњеног формацијског места, и то ни по одлуци надлежног старешине, ни по усменом наређењу првопретпостављеног старешине, због чега тужиоцу не припада право на накнаду за заступање.

Одредбом члана 57. став 2. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94... 3/02) прописано је да заступник се може привремено одредити и за упражњено формацијско место. Заступник може вршити дужност поред своје редовне дужности. Заступање може трајати најдуже 6 месеци, а по одлуци другопретпостављеног старешине до једне године.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку је дао разлоге које, као довољне и на закону засноване, у свему прихвата и овај суд.

Из напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 04.10.2007. године, УСЦГ. 1472/06

Записничар, Председник већа - судија,

Вукица Латиновић, с .р. Милене Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ББ